

Lars Løkke Rasmussen

Ud af det blå

256 sider

Politikens Forlag Det er altid spændende med helt, almindelige menneskers oplevelser gennem Danmark. Når så en forhenværende toppolitiker tager på roadtrip for at tage ud i det blå med en lejet autocamper, så bliver man altså rigtig nysgerrig.

Dels er forfatteren en blændende retoriker og fortæller, dels ser han nu fra fodhøjde danskere og det land, han i årevis har siddet i toppen af dansk politik og skullet passe på.

Han fortæller meget personligt og vedkommende, hvad der har fået ham til at skrive bogen, hvordan han så fik kolde fødder, og hvordan han så alligevel tog mod til sig og gjorde det.

Og DET er vi glade for, at han gjorde.

Bogen er blevet et lille svendestykke i, hvordan man transformerer egne toppolitiske lederevner over i en ganske, almindelig danskers hjerte og nysgerrighed. Lars Løkke Rasmussen ER ikke en almindelig dansker, i og med, at han har været landets statsminister. Det KAN umuligt lade sig gøre at betragte ham som almindelig dansker. Men han KUNNE godt være det, og det udsyn og de perspektiver, han lægger for dagen er blot en uddannelsesmæssig og dannelse mæssig baggrund, der er bygget ovenpå.

Bogen er befriende og godt skrevet.□

Med køleskabet fyldt op med kvalitetschokolade er det ved at være tid til at sætte kurs mod Jylland.

Da jeg forlader butikken med endnu en is i hånden....

Forventningens glæde er stor. Det er den også til min næste destination. Qs Barbershop i Vollsmose.

Jeg genopliver Giro 413 og hører Den Gamle Gartners Sang for mit indre øre.

Uden noget klart mål sætter jeg kursen sydover.

Sådan nogle ganske lavepraktiske overvejelser og tanker giver han sig i kast med. Man kan som læser naturligvis ikke undlade at overveje, om han forsøger at tale til sin vælgergruppe i sit nye politiske ståsted; også fordi han ind imellem kommer med holdninger og politiske statements om f.eks. nødvendigheden af nye reformer i sundhedsvæsenet. Det må dog også være ok, idet vi andre også gør os mange tanker. Og sådanne overvejelser har jo været en del

af mandens identitet hele hans voksenliv.

Bogen levner os inspiration til eftertanke. Forstået sådan at nogle gange kunne det være ganske givtigt at rive nogle måneder ud af kalenderen, tæt eller ikke tæt, og bare tage rundt i landet og snakke med folk og få en ordentlig en på opleveren. Og som Lars møde iværksættere, kunstnere, landmænd, skolefolk og fiskere. Til slut i bogen gør Lars kort og oplevelser op og laver et slags politisk manifest, og det er en lidt træls sammenblanding. Men det kan man jo bare springe over, hvis man vil holde fingre for sig og fødder for sig.